

Klaudija Sedar

Štefan Barbarič

r. 19.10. 1920, Turnišče

u. 30. 6. 1988, Ljubljana

literarni zgodovinar, slavist,
bibliotekar, komparativist,
prevajalec, urednik

Ob stoti obletnici rojstva

Po gimnaziji v Murski Soboti in Ljubljani je študiral slavistiko na Filozofski fakulteti v Ljubljani v letih 1940/41 in 1945-1948, v vmesnem obdobju pa v Budimpešti. Še pred koncem študija je začel leta 1946 poučevati na Gimnaziji Moste v Ljubljani, po diplomi pa je kot gimnazijski profesor slovenskega jezika služboval na gimnaziji v Črnomlju (1948-1952) in na gimnaziji Ravne na Koroškem (1952-1955). Zatem je bil med leti 1955 in 1959 asistent na Filozofski fakulteti v Ljubljani na Oddelku za slavistiko, v letih 1958 in 1959 se je tudi strokovno izpopolnjeval na univerzi v Magdeburgu. Med leti 1960 in 1965 je deloval kot pedagoški vodja na Dopisni delavski univerzi v Ljubljani, zatem pa do leta 1972 kot višji predavatelj na Filozofski fakulteti v Zadru. V letih med 1972 in 1980 je bil tajnik in urednik Slovenske matice v Ljubljani, vmes leta 1975 tudi doktoriral z delom *Mesto Turgenjeva v razvoju slovenskega realizma*. Leta 1981 je postal ravnatelj Slovenske knjižnice v Ljubljani in to delo opravljal do smrti leta 1988.

Ukvarjal se je s slovensko literarno in kulturno zgodovino, primerjalno književnostjo, prav tako madžarsko literaturo in kulturo. Raziskovalno se je intenzivneje posvečal slovenski literarni zgodovini 19. stoletja, predvsem realizmu in moderni (delom Ivana Cankar-

ja, Otona Župančiča, Josipa Jurčiča idr.). Posebno pozornost je posvečal tudi literarni in kulturni zgodovini Prekmurja, prav tako je proučeval medsebojne vplive slovenske s hrvaško, madžarsko, slovaško in rusko literaturo. Med njegovimi deli o Prekmurju sta še posebej dragocena prispevka *Oris književnega razvoja severovzhodne Slovenije do sredine 19. stoletja* (Panonski zbornik, 1966) in *Prekmurški učbeniki pred budimpeštanskim parlamentom 1872* (Časopis za zgodovino in narodopisje, 1987). Posebej dragoceni so tudi njegovi prevodi iz madžarščine (kot npr. Dečki Pavlove ulice avtorja Ferenc Molnárja, Madžarske pravljice avtorja Gyule Ilyésa idr.). Uredil je več strokovnih zbornikov, med leti 1978 in 1980 tudi sourejal Glasnik Slovenske matice. V letih 1983-1984 je bil predsednik Slavističnega društva Slovenije, od leta 1986 pa njegov častni član.

Za znanstveno delo je leta 1965 prejel nagrado Štefana Kovača, leta 1981 pa bil odlikovan z redom dela z zlatim vencem.

Literatura:

Dolarar, Darko. Barbarič Štefan. Slovenska književnost. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1966.

Dr. Štefan Barbarič (Turnišče, 19. 10. 1920 – Ljubljana, 30. 6. 1988). V: Melik, V. et al. (ur.). *Zbornik Filozofske fakultete v Ljubljani 1919-1989*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, 1989.

Just, Franci. *Panonski književni portreti 1: Prekmurje in Porabje A-I*. Murska Sobota: Franc-Franc, 2006.

Mahnič, Joža. Življenje in delo Štefana Barbariča. *Slavistična revija*, 1988, 36/3, str. 311-312.

Novi Slovenski biografski leksikon: 2. zv. B-Bla. Barbara Šterbenc Svetina et al. (ur.) Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2017.

Sedej, Danijela. Bibliografija Štefana Barbariča. *Slavistična revija*, 1988, 36/3, str. 317-329.

Zadravec, Franc. Doktorju Štefanu Barbariču v spomin, *Jezik in slovstvo*, 1988, 34/3, str. 70-71.